

Oversættelse.Bilag 7.**Dr. Christiani's Tale i 2. Udvalg den 6. Oktober 1936.**

»At tro, at de nylige vigtige Begivenheder paa Valutaomraadet vil kunne løse den nu 6-aarige økonomiske Verdenskrise *alene*, vil utvivlsomt være lige saa forkert som ikke at forstaa, at disse Begivenheder tydeligt betegner et første Skridt henimod Krisens Løsning.

Fra Forsamlingens og 2. Udvalgs Side er de tre Stormagter, der behersker de vigtigste Valutaer, i disse Dage blevet lykønsket til, at de har besluttet sig til at samarbejde for at naa til en Udjævning af deres Prisniveauer og en Stabilisering af deres Valutaer som Indledning til en Genoplivelse af den internationale Handel. Den danske Delegation kan saameget mere slutte sig til disse Lykønskninger som den mellem de tre Lande opnaaede Enighed ganske er i Overensstemmelse med de Forhaabninger, som vi gav Udtryk for i dette Udvalg for et Aar siden.

Ved Undersøgelse af den økonomiske og den finansielle Komité's udmærkede Beretninger og Konklusionerne i dem, og ved at følge disse Udvalgs Virksomhed i de sidste Aar, faar man Indtryk af, at der her er Tale om et Orienteringsarbejde, der, som Frankrigs Delegerede erklærede i Gaar, utvivlsomt har haft en vis Indflydelse paa de sidste Dages økonomiske Begivenheder. Efter min Mening er der paa et Tidspunkt, hvor Folkeforbundets Virksomhed paa andre Omraader har givet Anledning til Skuffelser, Grund til at glæde sig over, at der i de økonomiske Spørgsmaal virkelig er opnaaet positive Resultater. Jeg vil derfor gerne bringe den økonomiske og finansielle Komité vor bedste Tak for deres dybtgaaende og klare Undersøgelser.

Teoretisk skulde det aldrig være nødvendigt at devaluere et Lands Valuta; thi, hvis Verdenspriserne falder, skulde man blot behøve i samme Forhold at sænke Niveauet indadtil, f. Eks. Rentefod, Skatter, Lønninger, Budgetter, Udbytter af enhver Art og Lejer. Der skulde saaledes altid være sikret et gunstigt Forhold mellem Aktiver og Passiver.

Men dette har vist sig for en stor Del at være Teori. En saadan *almindelig* Tilpasning lader sig ikke gennemføre i Praksis; Folk med faste Lønninger, Forretningsmænd, o. a. vil ikke i *tilstrækkelig Grad* indskrænke deres Indtægter eller Fortjenester. Alle Lande har paa et eller andet Tidspunkt ment at kunne gennemføre en saadan Tilpasning, der i og for sig var naturlig og fornuftig; men de er alle blevet skuffet og har til sidst maattet erkende, at tilstrækkelig store Tilpasninger ikke kan opnaas ad denne direkte Vej.

Devalueringen derimod bringer Balance mellem Priserne indadtil og udadtil, samtidig med at Prisniveauet indadtil kun stiger forholdsvis lidt, forudsat at Lønningerne forbliver uændrede mod at Beskæftigelsen til Gengæld øges. Eksportørerne begynder at tjene, og det vil teknisk blive muligt at paabegynde en Indskrænkning af Handelsrestriktionerne og Toldafgifterne, saaledes at det økonomiske Liv paany kan komme ind i normale Baner.

For at en Devaluering skal føre til et heldigt Resultat, er det imidlertid ikke tilstrækkeligt, at der kommer Gang igen i Forretningslivet; det er ogsaa nødvendigt, at Budgettet balancerer, og i saa Henseende kan Statsgælden spille en vigtig Rolle. Jo større denne er, des nødvendigere er det at Rentefoden sænkes, saaledes at gunstige Konverteringer kan finde Sted, samtidig med at Forretningslivet faar Fordelen ved *billige Penge*. Der er, som Englands Delegerede fremhævede i sin Tale i Gaar, ingen Tvivl om, at det heldige Udfald af den engelske Devalueringspolitik i høj Grad skyldtes, at den samtidig bevirkede, at Pengene blev billige.

Naar Devalueringen gennemføres paa en saadan Maade, at Priserne indadtil og udadtil udlignes, kan man begynde at opheve Restriktionerne og formindske Toldafgifter og andre Hindringer for den frie Handel mellem Landene. Men dette opnaas ikke, hvis hvert Land venter paa, at de andre skal begynde. Det vilde derfor være af stor Betydning, om der mellem de vigtigste Lande kunde blive iværksat en fælles og vedvarende Aktion til Frigørelse af den internationale Handel; et saadant Samarbejde vil utvivlsomt føre til den Bedring, der ventes paa. Jeg har med Glæde erfaret, at Frankrig straks er gaaet i Spidsen for en Bevægelse i denne Retning; lad os haabe, at andre Lande ikke vil tøve med at slutte sig til Frankrigs Initiativ.«